

สาธารณรัฐอินเดีย (Republic of India)

๑. ข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไป

เมืองหลวง	กรุงนิวเดลี (New Delhi)
ที่ตั้ง	ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ ทิศเหนือ ติดกับจีน เนปาล และภูฏาน ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับ ปากีสถาน ทิศตะวันตกเฉียงใต้และ ตะวันออก เฉียงใต้ติดกับมหาสมุทรอินเดียทิศตะวันออก เฉียงเหนือ ติดกับพม่า ทิศตะวันออกติดกับ บังกลาเทศ
พื้นที่	3,287,590 ตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก
ภูมิอากาศ	มีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างมาก เนื่องจากมีพื้นที่กว้างใหญ่ ตอนเหนืออยู่ในเขต หนาว ขณะที่ตอนใต้อยู่ในเขตร้อน ทางเหนือมีแม่น้ำสายใหญ่ไหลผ่าน คือ แม่น้ำสินธุและคงคา จึงอุดมสมบูรณ์กว่าตอนใต้ ซึ่งมีแต่แม่น้ำสายสั้นๆ อุดมภูมิเฉลี่ยในที่ราบช่วงฤดูร้อน ประมาณ 35 องศาเซลเซียส และฤดูหนาว ประมาณ 10 องศาเซลเซียส
ประชากร	1,282 ล้านคน (2560)
อัตราการเกิด	19/1000 (2560)
อัตราการขยายตัวของประชากร	1.17% (2560)
ศาสนา	ฮินดู ร้อยละ 81.3 มุสลิม ร้อยละ 12 คริสต์ ร้อยละ 2.3 ซิกข์ ร้อยละ 1.9 อื่น ๆ (พุทธและเชน) ร้อยละ 2.5
การปกครอง	สาธารณรัฐ (Federal Republic) แบ่งเป็น 28 รัฐ และดินแดนสหภาพ (Union Territories) อีก 7 เขต
ภาษา	ภาษาฮินดีเป็นภาษาที่ใช้โดยประชาชนส่วนใหญ่ ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่ใช้ในราชการและ ธุรกิจ นอกจากนั้น ยังมีภาษาท้องถิ่น อีกนับร้อยภาษา แต่ที่ใช้กันมากที่สุด 4 ภาษา อาทิ อูรดู เตลูกู เบงกาลี ทมิฬ และปัญจาบี
ประธานาธิบดี	นายราม นาถ โกวินท์ (Mr. Ram Nath Kovind) ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ 25 ก.ค. 2560
นายกรัฐมนตรี	นายเรนทระ โมที (Mr. Narendra Modi)
หน่วยเงินตรา	รูปี (Rupee) 1 รูปี เท่ากับประมาณ 0.54 บาท (7 มกราคม 2559)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 2.55 ล้านล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2560)

GDP Per Capita 1,900 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2560)

GDP แยกตามภาคการผลิต	ภาคการเกษตร	16.8%
	ภาคอุตสาหกรรม	28.9%
	ภาคบริการ	46.6%

อัตราการเติบโตของค่า GDP ร้อยละ 4.7

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 7.1 (2560)

อัตราการว่างงาน ร้อยละ 8.8

อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 3.8

2. ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับอินเดีย เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2490 โดยในระยะแรกเป็นระดับอัครราชทูต ต่อมา ได้ยกระดับขึ้นเป็นระดับเอกอัครราชทูต เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2494

ปัจจุบัน นายชุตินทร คงศักดิ์ ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐอินเดีย ไทยมีสถานเอกอัครราชทูตตั้งอยู่ที่กรุงนิวเดลี และมี สถานกงสุลใหญ่อีก 3 แห่ง ที่เมืองกัลกัตตา (Kolkata) เมืองมุมไบ (Mumbai) และเมืองเจนไน (Chennai)

อินเดียมีสถานเอกอัครราชทูตที่กรุงเทพฯ สถานกงสุลประจำจังหวัดเชียงใหม่ และสถานกงสุลประจำจังหวัดสงขลา โดยมี นายภควันต สิงห์ พิศโนอี (H.E. Mr. Bhagwant Singh Bishnoi) เป็นเอกอัครราชทูต อินเดียประจำประเทศไทย

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

อินเดียเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีรายได้ต่ำ ประชากรกว่าร้อยละ 60 ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปัญหาความยากจนและการว่างงานเป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากการปิดประเทศและดำเนินนโยบายปกป้องอุตสาหกรรมภายในมานาน อย่างไรก็ตาม ร์กดี อินเดียได้เริ่มเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ เมื่อปี 2534 เนื่องจากต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง จุดเปลี่ยนที่สำคัญ คือ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจซึ่งส่งผลให้มีการลงทุนจากต่างชาติในกิจการไฟฟ้า พลังงาน และอุตสาหกรรมต่างๆ นอกจากนี้ ยังได้เปิดเสรีโทรคมนาคมและการสื่อสารในปี 2543 ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของอินเดียดีขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน อินเดียอยู่ในสถานะตลาดใหม่ที่ได้รับความนิยมอย่างยิ่งจากนานาชาติ

ในปี 2550 เศรษฐกิจอินเดียเติบโตประมาณร้อยละ 8.7 อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นกว่าปีก่อน โดยอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับร้อยละ 12 (กรกฎาคม ปี 2551) มีเงินทุนสำรองต่างประเทศกว่า 315 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (มิถุนายน ปี 2551) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อินเดียมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่โดดเด่นในภูมิภาคเอเชียใต้ และในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีกระแสความนิยมทางการค้าและการลงทุนหลั่งไหลสู่ภูมิภาคเอเชีย อีกทั้งยังรวมถึงการที่รัฐบาลอินเดียชุดปัจจุบันได้พยายามสานต่อการปฏิรูประบบโครงสร้างต่างๆ ของประเทศต่อจากรัฐบาลชุดก่อน เพื่อรองรับการค้าการลงทุนและเพื่อก่อให้เกิดเสถียรภาพที่ยั่งยืนต่อไป

รัฐบาลอินเดียให้ความสำคัญต่อการลงทุนในด้านสาธารณูปโภค การศึกษา ความมั่นคงทางสังคม การปรับโครงสร้างของภาครัฐ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การขยายฐานภาษี และการพัฒนาในส่วนภูมิภาคและภาคการเกษตร นอกจากนี้ การลงทุนทั้งในอุตสาหกรรม การค้า และบริการ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากการที่อินเดียมีนโยบายเปิดเสรีทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้บริษัทต่างประเทศเริ่มสนใจเข้ามาลงทุนในอินเดีย โดยเฉพาะธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เนื่องจากอินเดียมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพด้านวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมเป็นจำนวนมาก และมีความได้เปรียบทางด้านภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีค่าจ้างแรงงานที่ถูก ทำให้บริษัทต่างชาติสนใจมาตั้งฐานการผลิตที่อินเดียอย่างกว้างขวาง

รัฐบาลอินเดียได้ผ่อนปรนข้อบังคับหลายๆ อย่าง เช่น ลดการจำกัดประเภทของการลงทุน และเพิ่มมูลค่าผลกำไรที่สามารถส่งกลับประเทศได้ การก่อสร้างขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปี 2547 เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงสาธารณูปโภครวมมูลค่าประมาณ 115,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อพัฒนาถนนสายสำคัญทั่วประเทศ ปรับปรุงเส้นทางรถไฟ และระบบขนส่งมวลชน ขยายเครือข่ายโทรศัพท์ ไฟฟ้า ประปา ก่อสร้างท่าเรือและท่าอากาศยานเพิ่มเติม เพื่อจูงใจนักลงทุนต่างชาติ ให้เข้ามาลงทุนในอินเดีย นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียยังได้พยายามออกมาตรการที่เอื้อให้ต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนโดยตรงได้ง่ายและสะดวกขึ้นเรื่อยๆ เช่น ล่าสุดเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2549 ได้ตัดกระบวนการขออนุญาตการลงทุนโดยไม่ต้องผ่านหลายช่องทาง รวมทั้งขยายเขตแดนให้ต่างชาติสามารถลงทุนโดยตรงได้ร้อยละ 100 ในหลายสาขา ได้แก่ กิจการ ท่าอากาศยาน การวางโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับปิโตรเลียม (เช่น การวางท่อขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) การค้าพลังงาน (power trading) การลงทุนในเหมืองเพชรและถ่านหิน การผลิตและจัดเก็บกาแฟ และยางพารา อีกทั้งยังเปิดให้ต่างชาติมาลงทุนโดยตรงในกิจการค้าปลีกที่ขายสินค้าเพียงตราเดียว (single brand) ได้ถึงร้อยละ 51 เป็นครั้งแรก เช่น Sony Reebok Louis Vuitton เป็นต้น

นอกจากนี้ นโยบายการเงินของอินเดียที่คงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับต่ำยังส่งผลช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยธนาคารกลางอินเดียได้รักษาอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับต่ำเฉลี่ยประมาณร้อยละ 6 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำมากในรอบ 31 ปี ส่งผลทางบวกให้เกิดการกู้ยืมในระบบธนาคาร และกระตุ้นให้มีการลงทุนขยายกิจการมากขึ้น

เศรษฐกิจอินเดียในปี 2553 พุ่งตัวจากผลกระทบจากวิกฤติการเงินและเศรษฐกิจโลกในปี 2551 ภายหลังที่รัฐบาลอินเดียออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวอันนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการขาดดุลงบประมาณ โดยเพิ่มจากร้อยละ 3.1 ในปีงบประมาณ 2550-2551 เป็นร้อยละ 7.5 ในปีงบประมาณ 2551-2552 และคาดว่าในปีงบประมาณ 2553-2554 งบประมาณขาดดุลจะอยู่ที่ร้อยละ 6.6

ในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2553-2554 เศรษฐกิจอินเดียเจริญเติบโตที่ร้อยละ 8.8 โดยกระทรวงการคลังอินเดียคาดการณ์ว่า อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของปีงบประมาณ 2553-2554 จะอยู่ที่ร้อยละ 8.5 เป็นอย่างน้อย เมื่อเทียบกับร้อยละ 7.4 ในปีงบประมาณ 2552-2553 โดยรัฐบาลอินเดีย

ยังคงให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและการกระจายผลประโยชน์ของอัตราการเจริญเติบโตให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนในประเทศ

ทรัพยากร	ถ่านหิน (อันดับ 4 ของโลก) เหล็ก แมงกานีส ก๊าซธรรมชาติ เพชร บีโตร์เลียม หินปูน พื้นที่เพาะปลูก
อุตสาหกรรมหลัก	สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ แปรรูปอาหารเหล็ก
สินค้านำเข้าสำคัญ	น้ำมันดิบ เครื่องจักร อัญมณี บัญ เคมีภัณฑ์
ประเทศนำเข้าสำคัญ	จีน สหรัฐอเมริกา เยอรมนี สิงคโปร์
สินค้าส่งออกสำคัญ	เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ
ประเทศส่งออกสำคัญ	สหรัฐอเมริกา จีน UAE สหราชอาณาจักร

4. ข้อมูลด้านการเกษตร

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ: ข้าว ข้าวสาลี น้ำมันที่ได้จากพืช ฝ้าย ปอ ขอ น้ำตาล ถั่วเลนทิล หัวหอม มันฝรั่ง เนื้อแกะ เนื้อแพะ ปลา

ข้อมูลหน่วยงานกระทรวงเกษตรฯ อินเดีย

Ministry of Agriculture and Farmers' Welfare (กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร: Radha Mohan Singh

ความร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างไทยและศรีลังกา

1. ความร่วมมือภายใต้กรอบบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินเดีย ว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยี ยีการเกษตร และเศรษฐกิจการเกษตร (MOU Between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of India on Cooperation in the Field of Agricultural Science, Technology, and Economy) เน้นความร่วมมือด้านการวิจัยด้านการเกษตรและป่าไม้ เทคโนโลยีภายหลังการเก็บเกี่ยว เทคโนโลยีชีวภาพด้านพืช การอนุรักษ์ดินและน้ำและการจัดการลุ่มน้ำ การสำรวจและการวางแผน การใช้ที่ดิน วนเกษตรและระพการทำฟาร์ม การผลิตพืชผลและแปรรูป การเลี้ยงไหม พืชสวน การผลิตสัตว์และสุขภาพสัตว์ การเก็บและบรรจุเมล็ดพันธุ์ การพัฒนาส่งเสริมเครื่องจักรกลการเกษตร การ ส่งเสริมการร่วมทุนในธุรกิจการเกษตร รวมทั้งการชลประทานและการระบายน้ำ
2. 2. ความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียน- อินเดียด้านการเกษตรและป่าไม้(ASEAN – India Cooperation on Agriculture and Forestry) เน้นการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร ความร่วมมือเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหาร รวมทั้งเพิ่มการเข้าสู่ตลาดโลกของผลผลิตทางการเกษตร โดยการเสริมสร้างศักยภาพการถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เกษตรกรของอาเซียนและอินเดีย รวมทั้งยุวเกษตรกรได้เรียนรู้และพัฒนาการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการบริหารจัดการ โดยใช้งบประมาณจาก ASEAN – India Cooperation Fund

3. ความร่วมมือภายใต้กรอบความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) มีสมาชิกทั้งหมด ๗ ประเทศรอบอ่าวเบงกอล รวมทั้งอินเดีย และไทยมีวัตถุประสงค์หลักคือ การสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาค บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน ส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศสมาชิกในรูปแบบของการฝึกอบรมและการค้นคว้าวิจัย รวมถึงการกระชับความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์จากภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้าและการลงทุน ตลอดจนปรับปรุงการสื่อสารและการคมนาคม เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรในภูมิภาค และส่งเสริมความร่วมมือที่ใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศโดยความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรภายใต้กรอบความร่วมมือดังกล่าว คือ ความร่วมมือสาขาประมงและสาขาเกษตร
4. ความร่วมมือในโครงการการจัดการระบบนิเวศทางทะเลขนาดใหญ่ในอ่าวเบงกอล (Bay of Bengal Large Marine Ecosystem: BOBLME) ซึ่งเป็นโครงการประสานความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อจัดการระบบนิเวศทางทะเล ณ พื้นที่อ่าวเบงกอล มีประเทศที่เข้าร่วมโครงการ 7 ประเทศ รวมทั้งอินเดียและไทย โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานดำเนินการของประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนชายฝั่งทะเลและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการทำงานประมงบริเวณอ่าวเบงกอล

การค้าสินค้าระหว่างไทยกับอินเดีย

สถิติการค้าสินค้าเกษตร (ไม่รวมยางพารา) ระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ มีมูลค่าเฉลี่ยประมาณ ๒๐ พันล้านบาทต่อปี ซึ่งไทยส่งออกเฉลี่ยประมาณ ๕ พันล้านบาทต่อปี และนำเข้าเฉลี่ยประมาณ ๑๔ พันล้านบาทต่อปี โดยไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้าเฉลี่ย ๙ พันล้านบาทต่อปี

	มูลค่าการค้าไทย-อินเดีย					มูลค่าการค้าไทย-โลก	สัดส่วน ^{1/}
	2556	2557	2558	เฉลี่ย	GR (ร้อยละ)	เฉลี่ย	(ร้อยละ)
การค้า	26,437	19,418	15,812	20,556	-22.66	1,423,050	1.44
ส่งออก	7,721	5,994	3,831	5,849	-29.56	1,001,023	0.58
นำเข้า	18,716	13,424	11,982	14,707	-19.99	422,027	3.48
ดุลการค้า	-10,995	-7,430	-8,151	-8,858		578,996	

หมายเหตุ: ^{1/} สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับอินเดียเทียบกับมูลค่าการค้าทุกสินค้าระหว่างไทยกับอินเดีย (เฉลี่ยปี 2556-2558)

ที่มา: กรมศุลกากร (2559)

5. ข้อมูลส่วนราชการไทยในต่างประเทศ และสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทย

ฝ่ายไทย

เอกอัครราชทูต ณ กรุงนิวเดลี

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary

นายชุตินทร คงศักดิ์ (H.E. Mr. Chutintorn Gongsakdi)

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงนิวเดลี

D-1/3 Vasant Vihar,

New Delhi 110057

Tel. +91 11 4977 4100

Fax. +91 11 4977 4199, +91 11 4059 1496

Email. thaiemb.india@gmail.com

Website : <http://newdelhi.thaiembassy.org/th/>

Office Hours Monday to Friday: 09.30 - 12.30 hrs. and 14.00-17.00 hrs.

ฝ่ายอินเดีย

Embassy of India

H.E. Mr. Bhagwant Singh Bishnoi

นายภควันต สิงห์ พิศโนอี

75/120-121, 42nd Floor

[& 75/32-33, 20th Floor for Consular, Passport and Visa Services],

Ocean Tower 2, Soi Sukhumvit 19, Klongtoey,

Wattana, Bangkok-10110

Tel: 02-2580300-6 Fax: 02-2584627 / 2621740

E-mail: enquiries.bangkok@mea.gov.in

Website: <http://www.indianembassy.in.th/index.php>

.....
กลุ่มความร่วมมือกับต่างประเทศ 2

มีนาคม 2561